

Tomàquets patriòtics

Enguan, el atac de pagesos francesos a camions amb fruites i hortalisses procedents d'Espanya s'han allargat més que mai. Normalment, a aquestes altures de la campanya agrícola els incidents s'havien acabat i els mitjans de comunicació ja no hi dedicaven espai. Fins a la temporada següent, en què, en arribar la primavera, tornaven a produir-se incidents. Potser ja fa uns quinze anys que passa el mateix, com a mínim, des que va començar a parlar-se seriosament de l'adhesió de l'estat espanyol a la Comunitat Europea.

Però enguan els excessos dels pagesos francesos han durat més de l'habitual. Només hi va haver uns quants dies de treva durant el període electoral a França. No és normal que a començament de juliol encara hi hagi protestes per la competència de les fruites i hortalisses peninsulars, però sembla que últimament hi ha algunes coses que van canviant.

Primer de tot, el nivell de preus dels productes agrícoles d'Andalusia, Múrcia o el País Valencià és cada vegada més competitiu. Els dos últims anys la collita ha estat molt bona tant en qualitat com en quantitat, i és normal que els pagesos francesos ho tinguin difícil per competir, perquè no ho fan en igualtat de condicions. Els seus preus són més elevats, des de sempre, tant perquè el nivell de vida a les regions agrícoles franceses és superior al de les regions peninsulars, com perquè el sistema de preus de garantia de la política agrària comunitària els va acostumar, ja fa molts anys, a vendre'n car els productes.

En aquestes circumstàncies, és normal que els francesos es queixin que els espanyols venen per sota del preu de cost, perquè és veritat que els seus costos són més alts. També és veritat, no ens enganyem, que almenys a Andalusia els jornalers es poden permetre el luxe de "vendre" a baix preu les hores de feina, perquè per a molts d'ells és un mitjà d'aconseguir el que realment els interessa, el subsidi del PER (l'antic Pla d'Ocupació Rural, que el Partit Popular ha mantingut canviant-li el nom).

En tot cas, les queixes franceses no justifiquen, ni de bon tros, els actes vandàlics de cada primavera. El proble-

ma és més complicat. Matant el gos no eliminen la ràbia. La competència de la península ibèrica és la més important, però no l'única. Gràcies a la rapidesa dels mitjans de comunicació i a la internacionalització dels mercats, tots els pagesos europeus tenen cada dia més competència.

Els mateixos pagesos francesos, quan són competitiu, venen sense problemes els seus productes en terreny "enemic". Al sud de la Jonquera, per exemple, estem tips d'afartar-nos de productes del nord, sense que hi hagi grans conflictes. De gener a abril d'aquest any, a Mercabarna, un 19,3% de la poma Golden comercialitzada procedia de França, tot i tenir al costat les comarques productores de Lleida. Un 40,6% de la ceba i un 57,2% de la patata blanca també eren franceses.

Per tant, el problema és sobretot polític. És un problema polític que les autoritats de l'Hexàgon tinguin la barra de no actuar mai amb eficàcia per evitar els assalts nocturns als camions. I també és un problema polític que els successius governs de Madrid mai no hagin sabut prevenir-lo ni hagin convençut París de canviar d'actitud. El que no és cap solució és tornar-s'hi amb la mateixa moneda, esclafant tomàquets a la porta dels consolats francesos o amenaçant els "interessos francesos" al País Valencià, com ha fet la Unió de Llauradors.

Per tant, el problema és sobretot polític. És un problema polític que les autoritats de l'Hexàgon tinguin la barra de no actuar mai amb eficàcia per evitar els assalts nocturns als camions. I també és un problema polític que els successius governs de Madrid mai no hagin sabut prevenir-lo ni hagin convençut París de canviar d'actitud. El que no és cap solució és tornar-s'hi amb la mateixa moneda, esclafant tomàquets a la porta dels consolats francesos o amenaçant els "interessos francesos" al País Valencià, com ha fet la Unió de Llauradors.

JORDI FORTUNY

"La indignació i la ràbia dels pagesos del sud de l'Albera és lògica. Tenen tota la raó, però malgasten energies demanant inútils boicots contra els productes francesos."

La indignació i la ràbia dels pagesos del sud de l'Albera és lògica. Tenen tota la raó. Però malgasten energies demanant inútils boicots patriòtics contra els productes francesos. Sembla més raonable actuar amb dignitat: exigir actuacions diplomàtiques espanyoles a començament d'any, abans que sigui massa tard; manifestar-se pacíficament sempre que hi hagi incidents; denunciar les malifetes als tribunals sempre que hi hagi assalts a camions...

Aquest mes hi haurà una oportunitat única. El ministre Abel Matutes vol organitzar una minicimera hispanofrancesa a Eivissa el dia 21, amb els ministres d'Economia, d'Agricultura i d'Interior dels dos governs. En l'agenda de la reunió hi ha el tema dels assalts als camions, però valdria la pena que els sindicats pagesos insisteixin a recordar-los el problema, no fos cas que la placidesa de l'estiu eivissenc emmandreixi els ministres. ■